

deligt i Reparationer. Derfor vilde det være en Fordel, hvis man kunde skride til en rationel Grundforbedring af de Veje, der trænger dertil. Dernæst vilde Ejerne af Motorkøretøjer blive forfærdelig begejstrede, hvis de kunde faa Vejene sat i Stand i Løbet af en ikke alt for lang Tid; de vilde da kunne spare betydeligt paa deres Gummi og spare Slid paa Køretøjerne. Endelig tror jeg, at det vilde bidrage meget til en Løsning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet, for saa vidt som det kunde give Arbejde til mindst 20 000 Arbejdere. Det er et Arbejde, der kan udføres hele Aaret rundt. Man kan køre Sten og slaa Skærver og køre Grus om Vinteren og istandsætte Vejene om Sommeren, og det er tillige et Arbejde, som man kan tage Arbejderne bort fra, hvis der opstaar Travlhed andre Steder, idet man saa kan udsætte Vejarbejdet til en Tid; hvor der atter bliver større Arbejdsløshed. Man kan saaledes veksle med det og f. Eks. standse det, naar Høsten lægger Beslag paa Arbejdskraften. Det er altsaa Arbejde, som er vel egnet til at udføres i Arbejdsløshedsperioder. Men saa kommer det store Spørgsmaal om Pengenes Tilvejebringelse. I den Henseende synes jeg, at man maatte kunne finde en anden Maade at anvende denne Skat paa end den, der nu benyttes. Hvis man optog et samlet Laan til Grundforbedring af de Veje, jeg har omtalt, vilde man vistnok kunne forrente og afdrage dette Laan ved Hjælp af Skatten, selv om ogsaa Laanet var paa 50 eller 100 Mill. Kr. For et saadant Beløb kunde der udføres betydelige Vejarbejder i Løbet af et Aar eller to. Den nuværende Fordeling af denne Skat er lidet tilfredsstillende, de forskellige Købstæder faar saa smaa Beløb, at det ingen Betydning kan have med Hensyn til Vejenes Vedligeholdelse. En By som Aarhus har for 1920—21 faaet 18 000 Kr., Nykøbing Sjælland 400 Kr. som deres Del af Skatten. Det er ikke meget Vejarbejde, man kan faa udført for 400 Kr. Hvis man samlede Skatten paa een Haand og skaffede sig et tilstrækkeligt stort Laan, kunde man med Skatten betale Renter og Afdrag derpaa, og saa vilde man kunne faa en væsentlig Del af Vejene istandsat og arbejdsløse beskæftiget, uden at det i Virkeligheden

wilde komme til at koste et eneste Menneske en Øre.

Jeg skal derefter nævne et Forhold paa Lolland, som viser, at Regeringen har en ejendommelig Opfattelse af, hvorledes man skal afskaffe Arbejdsløsheden. Der blev for en hel Del Aar siden i Rigsdagen vedtaget, at der skulde anlægges to Jernbaner paa Lolland, en fra Nakskov til Rødby og en anden fra Rødby til Nysted, naturligvis efter Opfordring fra Amtet og By- og Landkommunerne. Kommunerne er saa traadt sammen og har valgt nogle, som har faaet Koncession paa Anlæg af Banen, der er to forskellige Koncessioner, da det er to forskellige Jernbaner. Paa Anlægget af Banen fra Rødby til Nakskov arbejdes der med fuld Kraft, men paa den anden Bane, fra Nysted til Rødby, er der ikke foretaget andet, end at der er lavet en Del kostbare Ingeniørarbejder, de rent forberedende Arbejder er udført og ogsaa betalt. Pengene til begge Jernbaner er skaffet, der er altsaa ingen Mangel paa Penge. Bevillingshaverne vil gerne fortsætte Arbejdet paa begge Banerne, ligesom de interesserede Byer og Amtet, men alligevel arbejdes der, som sagt, kun paa den ene Bane, Arbejdet paa den anden Bane er blevet standset af det Ministerium, der var kommet til netop med det Program: at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Grunden til, at Arbejdet er standset, er, at nogle af Landkommunerne er blevet betænkelige, efter at Arbejdet er kommet i Gang, og gerne vil lægge det Hindringer i Vejen. Ministeriet forlanger nu, at der skal være Enighed paa Egnen om, at man vil have den Jernbane. Jeg vil spørge ærede Medlemmer, der har Kendskab til disse Ting, om de nogen Sinde har været med til Anlæg af private Jernbaner, som der ikke er blevet Uenighed om under Arbejdets Udførelse. Saa snart man skal anlægge Stationer og angive Retningen af Banen, er der altid nogle, der ikke vil være med. Derfor har man indrettet det saaledes, at alle Kommunerne er bundet i Forvejen, saa sker der ingen Hindring paa Grund af Uoverensstemmelser. Men her holder Ministeren altsaa med dem, som ikke har Koncession paa Banen, imod dem, som har Koncession og har foretaget de hidtil udførte Arbejder.